

**Odvjetničko društvo
Vujasin & partneri, j.t.d.**

Boškovićeve 7/II HR - 10000 Zagreb

Tel: +385(0)14807590; Fax: +385(0)12302073; e-mail: odvjetnici@odvid.hr

Zagreb, 02. travnja 2026. godine
Odvjetnički spis broj 164/2025-02

ŽUPANIJSKOM SUDU

putem

OPĆINSKOG KAZNENOG SUDA U ZAGREBU

Na posl. br: 26. K-1323/2025

Protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu posl. br. K-1323/2025 od 09. veljače 2026. u kaznenom predmetu protiv **opt. Zvonimira Kelave** zbog kaznenog djela iz čl. 236. st. 1. i dr. Kaznenog zakona (NN 125/11 - 136/25, u daljnjem: KZ), temeljem čl. 464. st. 1. i st. 4. u svezi čl. 51. st. 1. toč. 3. i toč. 9 Zakona o kaznenom postupku (NN 152/08 – 13/26, u daljnjem: ZKP), u otvorenom zakonskom žalbenom roku opunomoćenik oštećene Sanje Biželj-Gligorić, a prema u spisu priležljivoj punomoći, odvjetnik Zoran Vujasin iz Odvjetničkog društva Vujasin & partneri j.t.d., iz Zagreba, Boškovićeve 7/II, podnosi se sljedeća

Ž A L B A

- zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (čl. 468. st. 1. toč. 11. u svezi čl. 467. st. 1. toč. 1. ZKP)
- zbog povrede zakona (čl. 469. st. 5. u svezi čl. 467. st. 1. toč. 2. ZKP)
- zbog odluke o imovinskopравnom zahtjevu (čl. 471. st. 3. u svezi čl. 467. st. 1. toč. 4. ZKP)

- e-komunikacijom

OBRAZLOŽENJE

Prvostupanjskom presudom Općinskog kaznenog suda Zagrebu posl. br. K-1323/2025-11 od 09. veljače 2026. u kaznenom predmetu protiv **opt. Zvonimira Kelave** zbog kaznenog djela protiv imovine - prijevarom iz čl. 236. st. 1. i st. 2. KZ, (u daljnjem: pobijana presuda) presuđen je krivim i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine s rokom kušnje od 5 (pet) godina uz posebnu obvezu da u roku od 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti ove presude naknadi štetu oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić, od 29.607,69 EUR (slovima: dvadesetdevettisućashestosedam eura i šezdesetdevet centi).

Oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić dosuđen je imovinsko pravni zahtjev (toč. V pobijane presude) u iznosu od 29.607,59 EUR (slovima: dvadesetdevettisuća-šestosedam eura i šezdesetdevet centi), dok je s preostalim dijelom imovinsko pravnog zahtjeva preko dosuđenog iznosa upućena ostvariti u parnici.

Nadalje, optuženik Zvonimir Kelava je obvezan (toč. VI izreke pobijane presude) da naknadi i trošak kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 EUR (slovima: petsto eura i 00/100 centi) kao i nužne izdatke oštećene te nagradu i nužne izdatke njezinog opunomoćenika, koji će u visini biti naknadno određeni.

Protiv pobijane Presude podnosi se ova žalba iz uvodno navedenih žalbenih osnova i presuda se pobija u dijelu odluke o imovinskopravnom zahtjevu oštećene Sanje Biželj-Gligorić iz razloga kako slijedi;

Smatramo da su razlozi obrazloženja presude glede visine dosuđenog imovinsko pravnog zahtjeva, a manje od iznosa postavljenog imovinsko pravnim zahtjevom neosnovani i da se temelje na pogrešno, ali možebitno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, a sve suprotno utvrđenjima toč. 17. obrazloženja pobijane Presude. Istim smatramo da nije jasno i razložno dati razlozi zbog kojih Sud smatra da bi se radilo o djelomičnoj isplati. Sve stoga jer kada Sud provodi adhezioni postupak, tada a sukladno odredbama čl. 153. st. 2. ZKP određuje da se imovinskopravni zahtjev može odnositi na zahtjev koji se može podnijeti u parnici. Imovinskopravni zahtjev je prema svojoj pravnoj naravi zahtjev građanskopravne prirode te se iz tog razloga na njega načelno primjenjuju pravila građanskog procesnog prava uz primjenu posebnih odredbi ZKP. Stoga materijalnopravne pretpostavke za donošenje odluke o imovinskopravnom zahtjevu uređuju propisi građanskog prava, iz čega proizlazi da će sud u kaznenom postupku izvoditi zaključak o osnovanosti postavljenog imovinskopravnog zahtjeva utvrđujući postojanje tvrdnji oštećenika o činjenicama na kojima temelji zahtjev, na koje potom primjenjuje propise materijalnog građanskog prava. Isticanje građanskog zahtjeva u kaznenom postupku nalazi svoje uporište u tome što počinjenje kaznenog djela načelno prouzrokuje nastanak pravno relevantnih činjenica građanskopravne odgovornosti počinitelja kojima su povrijeđena određena prava i interesi oštećenika na temelju kojih oštećenik ima pravo istaknuti zahtjev prema okrivljeniku.

Odlučivanje o imovinskopravnom zahtjevu u kaznenom postupku ima više svrha, a jedna od važnijih je da se istovremenim odlučivanjem o kaznenom djelu i o imovinskopravnom zahtjevu proizašlom iz tog kaznenog djela izbjegava dvostruko suđenje, čime se ostvaruje ekonomičnost postupanja, a osim toga osigurava se učinkovita i brza zaštita osobnih i imovinskih prava oštećenika, povrijeđenih kaznenim djelom koje bi ovaj inače morao ostvarivati duljim pravnim putem pred parničnim sudom. Naposljetku, po završetku kaznenog i parničnog postupka razlika postoji i u području ovrhe te izvršenja kazne. U građanskom postupku ovrha presude ostavljena je na dispoziciji stranke koja je dobila parnicu i izvršava se uglavnom na imovini ili računu protivne strane, dok se u kaznenom postupku izvršenje provodi po službenoj dužnosti. Nadalje, u parnici se sud u pravilu kreće u granicama onih činjenica i dokaznih sredstava koje su stranke pred njega iznijele, dok u kaznenom postupku sud može određene dokaze izvoditi po službenoj dužnosti (Šago, D., i Pleić, M. (2012). „Adhezijsko rješavanje imovinskopravnog zahtjeva u kaznenom postupku“, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci).

U konkretnom slučaju Sud prvog stupnja pri donošenju pobijane presude nije postupio na opisani način, čime je neosnovano postupao „*in favorem*” optuženiku, dajući mu na taj način dodatno vrijeme da podmiri štetu i to u manjem iznosu od onog koji je stvarno prouzročio oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić, a koje vrijeme može potrajati i nekoliko godina, uzimajući u obzir trajanje građanskih parnica. To će na kraju rezultirati višestrukim obezvrjeđenjem glavnice, koja je već i u ovom trenutku znatno obezvrjeđena unatoč tijeku zateznih kamata i nanošenjem daljnje štete oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić jer i za iznos visine postavljenog imovinsko pravnog zahtjeva pa i dosuđenih kamata više svakako ne može kupiti stan ugovorene površine kakav je bio predmetom Ugovora u ovom postupku.

Nadalje, odlukom o imovinskopravnom zahtjevu oštećene Sanje Biželj-Gligorić u pobijanoj presudi, smatramo i to ne samo da je optuženiku omogućena odgoda naknade materijalne štete oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić, već je pri odlučivanju o visini dosudom djelomičnog iznosa kojeg je optuženiku naloženo isplatiti, po pravomoćnosti pobijane presude, pogrešno primijenio odredbe Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 - 155/23, u daljnjem: ZOO).

Pobijanom presudom u dijelu odluke o imovinskopravnom zahtjevu dosuđeno je oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić iznos od 29.607,59 EUR (slovima: dvadesetdevet-tisućašestosedam eura i pedesetdevet eurocenti), dok je za preostali daljnji iznos imovinskopavnog zahtjeva, smatramo neosnovano, upućena u parnični postupak.

Naime, prvostupanjskom pobijanom Presudom, Sud nije uopće cijenio razloge i osnov visine imovinskopavnog zahtjeva niti o istome dao, smatramo, valjane i potpune razloge zašto otklanja iznos do punog iznosa postavljenog imovinskopavnog zahtjeva, iako je oštećena Sanja Biželj-Gligorić tijekom kaznenog postupka, u skladu s odredbama ZKP-a, postavila obrazloženi i detaljno specificirani imovinskopravni zahtjev. Uz isti je priložen i izračun zateznih kamata, do dana 31. kolovoza 2025., sačinjen po sudskom vještaku financijske struke Lidiji Tkalec Gradinščak te sve račune za troškove vezano za prisilnu naplatu.

Smatramo nepotpunim i pogrešnim obrazloženje pobijane Presude, odnosno uopće su izostali razlozi zašto Sud ne prihvaća cjelokupni iznos imovinsko pravnog zahtjeva u dijelu pobijane Presude o imovinskopravnom zahtjevu u iznosu od 70.000,00 EUR (slovima: sedamdesettisuća eura i 00/100 eurocenti) sa zakonskim zateznim kamatama, kao i troškovima.

Naime, iako je nesporno da je tijekom postupka oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić naplaćen i uplaćen ukupan iznos od 40.392,41 EUR (slovima: četrdesettisućatristodevedesetdva eura četrdesetjedan eurocent) te joj je na ime imovinskopavnog zahtjeva dosuđena razlika između onoga što je pribavljeno kaznenim djelom i vraćenog iznosa, dok je s preostalim dijelom upućena u parnicu to je netočan jer je takav izračun suprotan odredbama Zakona o obveznim odnosima.

Kako je imovinskopravni zahtjev, po svojoj naravi građanskopravni zahtjev, to iz tog razloga materijalnopravne pretpostavke za donošenje odluke o istom uređuju propisi građanskog materijalnog prava i to u konkretnom slučaju odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Međutim, prvostupanjski je sud odlučujući o imovinskopравnom zahtjevu, smatramo, neosnovano ne primijenio odredbu čl. 172. ZOO: „*Ako dužnik pored glavnice duuguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.*”

Naime, prvostupanjskom Presudom, smatramo pogrešno „obračunavaju se“ kao podmirenje glavnice štete iznosi koje je oštećena Sanja Biželj-Gligorić naplatila putem FINA-e neposredno od optuženika (iznos od 20.392,41 euro), kao i iznos koji je optuženik prije zaključenja glavne rasprave sam uplatio oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić (iznos od 20.000,00 eura), protivno odredbi čl. 172. ZOO-a, odbio od iznosa koji je optuženik pribavio počinjenjem kaznenog djela (iznos od 70.000,00 eura). To stoga jer je primjenom odredbi građanskog prava, koje i Sud u kaznenom postupku provodi kada provodi adhezioni postupak, slijedom istog iznos od 70.000,00 EUR tada predstavlja, kao i u ovom slučaju, glavicu, pa je prema odredbi čl. 172. ZOO od iznosa koje je oštećena Sanja Biželj-Gligorić naplatila ili su joj bili uplaćeni (ukupno 40.392,41 euro) prvo trebalo namiriti troškove koje je imala oštećena Sanja Biželj-Gligorić (iznos od 2.843,89 eura troškova prisilne naplate), potom kamate (prema izračunu sudskog vještaka iznose 61.893,72 eura) od kojeg iznosa je već odbijen prisilno naplaćeni iznos od 20.392,41 euro, te daljnje kamate do 31. prosinca 2025. od 5,15000% godišnje.

Dakle, sve što je do sada oštećena Sanja Biželj-Gligorić primila po bilo kojem, osnovu od optuženika još uvijek nije podmirilo ni sveukupan iznos zatezne kamate, samo troškove dok glavicu, a to je ovdje iznos protupravne imovinske koristi i štete, nije niti započeo s plaćanjem, sukladno propisima građanskog prava koji se imaju primijeniti. U protivnom, oštećena Sanja Biželj-Gligorić trpi višestruku štetu, umjesto da bude obeštećena za stvarnu štetu koju trpi (pored glavnice i trošak te kamate).

Dakle, obrazloženjem pobijane presude, u dijelu glede imovinskopравnog zahtjeva, oštećenoj Sanji Biželj-Gligorić dosuđena je razlika između onoga što je pribavljeno kaznenim djelom i iznosa kojeg je naplatili ili joj je plaćen, dok je s preostalim djelom, smatramo time neosnovano, upućena u parnicu.

Međutim, suprotno izreci pobijane Presude, smatramo da obrazloženje nema jasne i razložne razloge, čime je ostvarena i apsolutno bitna povreda procesnih odredaba zbog čega i iz kojih razloga nije usvojen imovinskopравni zahtjev oštećene Sanje Biželj-Gligorić u cijelosti, već ga je smo djelomično dosuđen, a s ostatkom je upućena u parnicu.

Isto, tim više što tijekom cijelog postupka optuženik nije osporio ni iznos troškova niti visinu izračunatih kamata, već samo njihov osnov. Naime, pozvan da se očituje o imovinskopравnom zahtjevu optuženik je naveo da je suglasan s plaćanjem glavnice, dok nije suglasan s plaćanjem zateznih kamata (stranica 3. raspravnog zapisnika od 2.listopada 2025. godine, 6. odjeljak odozgo).

Prema tome, ako je sud prvog stupnja utvrdio optuženikovu odgovornost za počinjeno kazneno djelo, pa time i njegovu građanskopравnu odgovornost za prouzročenu štetu, a iznos štete nije sporan, iz čega slijedi da podaci kaznenog postupka daju pouzdanu osnovu za presuđenje, ostaje nejasno zašto sud prvog stupnja nije tužiteljici dosudio imovinsko pravni zahtjev u punom iznosu.

Sve iz toga što time niti bi znatno odužio kazneni postupak, niti bi povrijedio bilo kakvo pravo optuženika, ali bi nasuprot tome, istovremenim odlučivanjem o kaznenom djelu i o imovinskopravnom zahtjevu u cijelosti, a koji zahtjev je proizašao iz tog djela, izbjegao dvostruko suđenje i doprinio ekonomičnosti postupanja, te osigurao učinkovitu i brzu zaštitu imovinskih prava žaliteljice povrijeđenih tim kaznenim djelom.

Slijedom svega gore izloženog, smatramo, da se presuda pobijana ovom žalbom suprotno navodima obrazloženja temelji na gore iznijetim razlozima, pa se stoga

p r e d l a ž e

da Županijski sud, kao drugostupanjski sud, **na sjednici vijeća na koju se moli pozvati i opunomoćenika oštećene Sanje Biželj-Gligorić**, ovu žalbu uvaži i u smislu odredbe čl. 480. ZKP preinači pobijanu Presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu posl.br. K-1323/2025-11 od 09. veljače 2026. u dijelu visine odluke o imovinsko pravnom zahtjevu i dosudi imovinskopravni zahtjev u iznosu od 70.000,00 EUR (slovima: sedamdesettisuća eura i 00/100 eurocenti) u cijelosti,

podredno

presudu pobijanu ovom Žalbom ukine i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovo suđenje i odluku u dijelu odluke o visini imovinskopavnog zahtjeva oštećene Sanje Biželj-Gligorić.

Za ošt. Sanju Biželj-Gligorić,
opunomoćenik:

Odvjetnik
Zoran Vujasin

Odvjetničko društvo
Vujasin & partneri j.t.d.
